

Етичні норми для публікацій

(укладено з використанням публікаційних принципів **Committee on Publication Ethics (COPE)**, **Publishing Ethics Resource Kit (PERK)** та відповідно до рекомендацій Elsevier)

Редакційна колегія науково-методичного журналу «Іноземні мови. ISSN 1817-8510», засновником якого є державний вищий навчальний заклад Київський національний лінгвістичний університет (Київ, Україна), дотримується певного рівня вимог до матеріалів, які подаються до друку. Ці норми визначено науковими напрямами журналу, які вказано у Свідоцтві про державну реєстрацію, і стандартами якості наукових робіт та їх викладу, прийнятими в науковому співтоваристві.

Ніколаєва Софія Юріївна як головний редактор науково-методичного журналу «Іноземні мови. ISSN 1817-8510» сумлінно ставиться до обов'язків з контролю за всіма етапами публікацій, при цьому редакційна колегія також усвідомлює всю повноту етичної та іншої відповідальності.

Редакція науково-методичного журналу представляє вимоги щодо дотримання етики наукових публікацій / набір етичних норм, якими повинні керуватися особи, що подають до опублікування результати своїх наукових досліджень відповідно до наукових напрямів видання.

При розробці положень щодо редакційної політики науково-методичного журналу «Іноземні мови. ISSN 1817-8510» редакційна колегія керувалася рекомендаціями Комітетів з етики публікацій: COPE і PERK, а також досвідом роботи зарубіжних та українських професійних співтовариств, наукових організацій і редакцій видань.

Наведені нижче правила допоможуть як досвідченим ученим, так і аспірантам та молодим ученим.

Етичні зобов'язання редакційної колегії журналу

1. Редакційна колегія відповідає за всі матеріали, що публікуються у журналі. Всі матеріали, подані до друку (статті, огляди, рецензії тощо), проходять ретельний відбір і «двостороннє сліпе» рецензування (рецензент і автор не знають прізвищ один одного). Редколегія залишає за собою право відхилити статтю або повернути її на доопрацювання. У такому разі автор зобов'язаний доопрацювати статтю відповідно до зауважень рецензентів або редколегії.
2. Редакційна колегія повинна без упередження розглядати всі рукописи, надіслані до редакції, якісно оцінити їх, незважаючи на расову, релігійну, національну приналежність, а також місце роботи/навчання автора (авторів). Редколегія повинна ухвалювати справедливі та неупереджені рішення щодо наукової якості рукописів, незалежні від комерційних чи інших інтересів, і забезпечити об'єктивний процес рецензування.
3. Редколегія може відхилити рукопис без рецензування, якщо вважає, що матеріали не відповідають профілю видання.
4. Редакційна колегія журналу заявляє про неприпустимість фальсифікацій, плагіату і самоплагіату, направлення автором матеріалів однакового змісту більша ніж в один журнал, багатократне копіювання подібної інформації у різних статтях, помилкове приписування авторства і введення громадськості в оману щодо особистого внеску автора в публікацію.
5. Редколегія має право вилучати навіть опубліковані матеріали за умови з'ясування порушення чийось прав або ж загальноприйнятих норм наукової етики (якщо таке буде юридично доведено). Про факт вилучення матеріалів редакція повідомляє автора, який їх подав, та організацію, де було виконане дослідження.
6. Головний редактор і члени редакційної колегії не повинні розкривати іншим особам будь-яку інформацію, пов'язану зі змістом рукопису, що перебуває на розгляді, окрім тих осіб, які беруть участь у його науковій оцінці. Після позитивного рішення головного редактора стаття публікується у журналі.
7. Члени редакційної колегії, автори й рецензенти повинні повідомляти головного редактора про свої інтереси, які можуть вплинути на об'єктивність редагування й рецензування матеріалів. Такими можуть бути фінансові, персональні, політичні, релігійні інтереси, а також інтереси інтелектуального плану. Процедура рецензування повинна бути об'єктивною. Редактор і рецензенти повинні поважати інтелектуальну власність авторів.
8. Якщо редакторам надані переконливі свідчення того, що основний зміст або висновки роботи, опублікованої у журналі, є помилковими, він повинен сприяти публікації відповідного повідомлення, що вказує на цю помилку і, якщо можливо, виправити її. Це повідомлення може бути написане особою, яка виявила цю помилку, або незалежним автором.
9. Автор може висловити побажання не залучати деяких рецензентів до розгляду рукопису. Проте головний редактор може прийняти рішення залучити одного або декількох із цих рецензентів, якщо переконаний, що їх думки є важливими для неупередженого розгляду рукопису. Таке рішення може бути прийняте, наприклад, у тому випадку, коли є серйозні суперечності між цим рукописом і попередньою роботою потенційного рецензента.
10. Запобігання псевдонауковим публікаціям є відповідальністю кожного автора, головного редактора, рецензента, видавця та організації.

Етичні зобов'язання авторів

1. Дослідження, що публікуються у науково-методичному журналі, повинні бути виконані відповідно до чинного законодавства України та етичних норм. Основний обов'язок автора полягає в тому, щоб виконати таке дослідження, яке заслуговує на об'єктивне обговорення науковою спільнотою його значущості.
2. Автори повинні формулювати свої наукові спостереження у такий спосіб, щоб їхні результати могли бути підтвержені іншими вченими, без підробки отриманих висновків або маніпуляції ними.
3. Автори статей несуть відповідальність за їх зміст і за сам факт їх публікації.
4. Автор повинен цитувати ті публікації, які вплинули на сутність роботи, а також ті, які можуть швидко познайомити читача з попередніми роботами, важливими для розуміння цього дослідження. За винятком оглядів, слід мінімізувати цитування робіт, які не мають безпосереднього відношення до змісту дослідження. Автор зобов'язаний провести джерельний пошук, щоб знайти і процитувати оригінальні публікації, тісно пов'язані з цим матеріалом. Необхідно також коректно вказувати на джерела принципово важливих матеріалів, використаних у цій роботі, якщо вони не були отримані самим автором.
5. Автори повинні дотримуватися усіх чинних вимог щодо публікацій рукописів. Неприпустимим є плагіат та його удавання за оригінальну розвідку, а також подання до редакції раніше опублікованої статті. У випадках виявлення плагіату відповідальність несуть автори поданих матеріалів.
6. Експериментальне або теоретичне дослідження може іноді служити основою для науково коректної та об'єктивної критики роботи іншого дослідника. Опубліковані статті в окремих випадках можуть містити подібну критику. Персональна суб'єктивна критика не є доречною за жодних обставин.
7. Співавторами статті мають бути ті особи, науковий внесок яких є вагомим у її зміст та які розділяють відповідальність за здобуті результати. Автор, який подає рукопис до друку, відповідає за те, щоб до списку співавторів були включені всі ті й лише ті особи, які відповідають критеріям авторства. У статті, написаній декількома авторами, той з авторів, хто подає до редакції контактні відомості, документи і листується з редакторами, бере на себе відповідальність за згоду інших авторів статті на її публікацію у журналі.
8. Автори повинні повідомити редактора про будь-який потенційний конфлікт інтересів, на які могла б вплинути публікація результатів, що містяться у рукописі.
9. Автори повинні чітко вказати джерела всієї процитованої інформації, оформити посилання на наукові джерела відповідно до вимог ДСТУ ГОСТ 7.1:2006.
10. Редколегія має право відмовити у публікації статті за умови недотримання зазначених вимог.

11. Автор може висловити побажання не залучати деяких рецензентів до розгляду рукопису. Проте головний редактор може прийняти рішення залучити одного або декількох із цих рецензентів, якщо переконаний, що їхні думки є важливими для неупередженого розгляду рукопису. Таке рішення може бути прийняте, наприклад, у тому випадку, коли є серйозні суперечності між цим рукописом і попередньою роботою потенційного рецензента.
12. Запобігання псевдонауковим публікаціям є відповідальністю кожного автора, головного редактора, рецензента, видавця й організації.

Етичні зобов'язання рецензентів

1. Рецензування рукописів має «двосторонній сліпий» характер.
2. Рецензування рукописів є одним із етапів процесу публікації і водночас реалізацією наукового методу як дослідницької процедури; кожен науковець зобов'язаний виконувати процедуру рецензування наукових праць.
3. Матеріали, що подаються до друку, мають бути прорецензовані науковим керівником автора(-ів), науковою установою, де була виконана робота, одним із членів редколегії журналу, а також двома незалежними експертами.
4. Рецензенти повинні об'єктивно оцінити якість рукопису, експериментальну і теоретичну роботу, її інтерпретацію і виклад, а також з'ясувати, наскільки вона відповідає високим науковим і літературним стандартам. Рецензенти не повинні використовувати або розкривати неопубліковану інформацію, аргументи, що містяться в рукописі, якщо на це немає згоди автора.
5. Усі члени редколегії, включаючи головного редактора і його заступника, є рецензентами.
6. Рецензенти повинні поводитися з рукописом, надісланим на рецензію, як із конфіденційним документом.
7. Рецензенти повинні адекватно пояснити й аргументувати свої судження, щоб редактори й автори могли зрозуміти, на чому базуються їх зауваження. Будь-яке твердження про те, що спостереження, висновок або аргумент був уже раніше опублікований, повинне супроводжуватися відповідним посиланням.
8. Рецензенти повинні відзначати будь-які випадки недостатнього цитування авторами праць інших учених, що мають безпосереднє відношення до рецензованої роботи. Рецензенти повинні звернути увагу головного редактора на суттєву схожість між поданим рукописом і будь-якою опублікованою статтею або рукописом, одночасно надісланим до іншого журналу.
9. Рецензенти повинні своєчасно надати один спільний відгук зі своїми підписами.